

Księga Ezechiela

Rozdział 32

1. W roku jedenastym, miesiącu dwunastym, pierwszego dnia miesiąca, Pan skierował do mnie te słowa: 2. Synu człowieczy, podnieś lament nad faraonem, królem egipskim, i powiedz mu: Młody lwie wśród narodów, jesteś zniszczony, a byłeś jak krokodyl w morzach, prychałeś nozdrzami, mąciłeś wodę łapami i wzburzałeś ich fale. 3. Tak mówi Pan Bóg: Rozciągnę moje sidła nad tobą w zgromadzeniu wielu narodów i wyciągnę cię moją siecią. 4. Rzucę cię na ląd i cisnę na powierzchnię pól, i sprawię, że na tobie zamieszkają wszystkie ptaki podniebne, a każdy zwierz dziki tobą się nasyci. 5. Ciało twe rozrzuć po górach i wypełnię doliny twoją padliną. 6. Ziemię napoję tym, co z ciebie wycieknie, twoją krwią aż po góry, i wąwozy tym się napelnią. 7. Gdy gasnąć będziesz, zasłonię niebiosy i zaciemnię ich gwiazdy. Słońce zakryję chmurami, a księżyc nie użyje swego blasku. 8. Wszystkie ciała świecące na niebie ze względu na ciebie zaciemnię i sprowadzę ciemność na twoją ziemię - wyrocznia Pana Boga. 9. Zatrwożę serca wielu narodów, gdy do ludów nadejdzie [wieść] o twoim upadku, do krajów, których nie znałeś. 10. U wielu narodów wzbudzę grozę, a królowie ich przerażą się z twego powodu, gdy mieczem moim świsnę przed ich oczami, i będą nieustannie drżeć w obawie o życie swoje w dzień twojego upadku. 11. Albowiem tak mówi Pan: Przyjdzie na ciebie miecz króla Babilonu. 12. Powalę mnóstwo twych [poddanych] mieczami bohaterów: oni wszyscy należą do najgroźniejszych ludów. Zniszczą dumę Egiptu, i zginie całe jego mnóstwo. 13. Wszystkie jego zwierzęta wygubię na brzegu wielkich wód i już nie zamąci ich stopa człowieka ani zamąci kopyto bydła. 14. Potem uspokoję ich wody i sprawię, że ich rzeki jak oliwa popłyną - wyrocznia Pana Boga. 15. Gdy kraj egipski obróć w pustynię, a ziemia pozbawiona zostanie tego, co ją napelnia, gdy pobiję wszystkich mieszkańców, wtedy poznają, że Ja jestem Pan. 16. Oto lament, który podniosą córki narodów, zaśpiewają go nad Egiptem i nad całą jego ludnością - wyrocznia Pana Boga. 17. W roku dwunastym, miesiącu pierwszym, piętnastego dnia miesiąca, Pan skierował do mnie te słowa: 18. Synu człowieczy, biadaj nad ludnością Egiptu i każ jej zstąpić do świata podziemnego, jej i córkom potężnych ludów, do tych, którzy zstąpili do dołu. 19. Kogóż przewyższyłaś zaletami? Zstąp i połącz się wśród nieobrzezanych. 20. Polegną wśród pobitych mieczem; [miecz] został wydany; bierzcie go i całą jego ludność. 21. Wtedy powiedzą do niego mocarni bohaterowie ze środka Szeolu: Razem ze swymi pomocnikami zstępują do dołu i będą leżeć wśród nieobrzezanych, razem z tymi, których miecz pobije. 22. Tam jest Aszszur i wszystkie jego hufce, wokół jego grobu - to wszyscy pobici, poległ od miecza. 23. Ich groby położone są w najgłębszym dole, a jego hufce są wokół jego grobu - to wszyscy pobici, poległ od miecza, ci, którzy szerzyli postrach w kraju żyjących. 24. Tam jest Elam i całe jego mnóstwo wokół jego grobu - to wszyscy pobici, poległ od miecza, którzy zstąpili nieobrzezani do świata podziemnego, oni, którzy postrach szerzyli w kraju żyjących, hańbę cierpią z tymi, którzy zstąpili do dołu. 25. Pośród pobitych zgotowano mu leże i całe

jego mnóstwo jest wokół jego grobu. Wszyscy ci są nieobrzezani, pobici mieczem, albowiem strach przed nimi szerzył się w kraju żyjących, a teraz cierpią hańbę z tymi, którzy zstąpili do dołu; pośród pobitych zostali umieszczeni. **26.** Tam jest Meszek, Tubal i całe ich mnóstwo wokół ich grobu, wszyscy nieobrzezani, mieczem pobici, albowiem postrach szerzyli w kraju żyjących. **27.** A leżą oni nie przy bohaterach, którzy padli w czasach pradawnych, którzy w pełnej zbroi bojowej zstąpili do Szeolu, którym podłożono ich miecze pod głowy, a ich tarcze na ich kości, gdyż byli postrachem dla bohaterów w kraju żyjących. **28.** A ty będziesz rzucony pośród nieobrzezanych i będziesz musiał leżeć wśród tych, co mieczem zostali pobici. **29.** Tam jest Edom, jego królowie i wszyscy jego książęta, których pomimo ich bohaterskich czynów położono wśród tych, co mieczem zostali pobici, spoczywają oni przy nieobrzezanych, przy tych, którzy zstąpili do dołu. **30.** Tam są wszyscy władcy północy i wszyscy Sydończycy, którzy zstąpili wraz z pobitymi, okryci hańbą pomimo strachu, jaki szerzyły ich bohaterskie czyny; teraz leżą nieobrzezani przy tych, co mieczem zostali pobici, i cierpią hańbę z tymi, którzy zstąpili do dołu. **31.** Zobaczycy ich faraon i pocieszać się będzie całym swym mnóstwem. Faraon i całe jego wojsko poległ od miecza - wyrocznia Pana Boga. **32.** Ponieważ strach szerzył on w kraju żyjących, dlatego rzuca go, by leżał pośród nieobrzezanych, przy tych, co od miecza polegli: faraon i całe jego mnóstwo - wyrocznia Pana Boga.